

ת"פ 18058/09/17 - מדינת ישראל נגד יוסף הלסי

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט העמית יעקב צבן

ת"פ 18058-09-17 מדינת ישראל נ' הלסי(עצור בפיקוח)
בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד נעמי לוינוב
נגד
יוסף הלסי
הנאשם
ע"י עו"ד מאיה ג'ולסון גלעדי

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של שוד, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין. הסדר הטיעון אינו כולל הסכמה לעניין העונש. **ואלה המעשים:** ביום 24.8.2017 בסמוך לשעה 22:00, ברחוב דוד מרכוס בירושלים, החנתה המתלוננת את רכבה, אך טרם דוממה המנוע. הנאשם שוטט באותה עת בסביבה וחיפש מכונית לגנוב כדי למכרה, כאשר הבחין במתלוננת היושבת עדיין בכיסא הנהג, התקרב ואמר למתלוננת כי יש תקר בגלגל. המתלוננת יצאה מהרכב וכאשר התכופפה לראות אם יש לה תקר, הפילה הנאשם לקרקע, נכנס לרכב, נהג בו ונמלט מהמקום. הנאשם נסע לעזרייה, החנה את הרכב ונטל מתוכו את מכשיר הטלפון של המתלוננת.

2. הנאשם, יליד 1993, בן למשפחה רגילה, ללא עבר פלילי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות מלאה, מגלה אמפתיה כלפי המתלוננת, מוכן להשתתף בהליך גישור פוגע/נפגע ועל כן המליץ על מאסר בעבודות שירות, בעיקר כדי למנוע מהנאשם להיחשף לאוכלוסייה עבריינית.

במסמך של המרפאה לבריאות הנפש אליה הופנה הנאשם צוין, כי הנאשם במצב תקין, מאורגן ומסודר, מתמצא, בעל שיפוט ותובנה.

המתלוננת, מנהלת בית ספר יסודי, הגישה מסמך ובו תיארה את הפגיעות והנזק שנגרמו לה, הפחד והאימה בעת האירוע, כיצד הוטחה לקרקע ונחבלה בגופה, בראשה, בידה וברגליה, משקפיה נשברו ואף שמדובר בפציעות שטחיות, היא דיממה, הוזעק אמבולנס, בכתה בשל הבושה, ההלם וההשפלה. עוד ציינה את הקשיים שנגרמו לה עקב גניבת המכונית והטלפון הנייד שכן השוד אירע בתקופת הכנה אינטנסיבית לשנת הלימודים.

הנאשם היה עצור מיום 28.8.2017 ועד ליום 23.11.2017. לאחר מכן היה באיזוק אלקטרוני, במעצר בית תשעה חודשים.

3. **ב"כ המאשימה** טענה כי מעשי הנאשם מצביעים על תכנון, תחכום, חיפש קורבן כדי לגזול ולגנוב, לאחר מכן ניסה למכור את הרכב. אלה מלמדים על תעוזה עבריינית במקום ציבורי, ואף שהאלימות אינה ברמה הגבוהה ביותר, הרי היא פגיעה פגיעה של ממש במתלוננת. אומנם המתלוננת הביעה נכונות לפגישת גישור, אך ברור כי ההשפלה, הנזק והכבדה על תפקודה כבר נגרמו. הערך המוגן הינו שלום הציבור והזכות להלך בביטחה ברחובות ולא לדאוג לשלום הגוף והקניין.

באשר למדיניות הענישה נטען כי בע"פ 6471/12 של בית משפט עליון הורשעו הנאשמים בעבירה של שוד, נקבע מתחם של בין 3 ל-6 שנות מאסר ונגזרו 46 חודשי מאסר למי שנעדר עבר פלילי.

בענייננו, עתרה המאשימה למתחם של 2 עד 4 שנות מאסר וכיוון שהנאשם נטל אחריות מלאה, חסך זמן והתסקיר היה חיובי, ביקשה המאשימה לגזור עליו עונש בחלק התחתון של המתחם, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם טענה, כי מדובר בבחור צעיר בן 25, מבית נורמטיבי, חי חיים נורמטיביים, עמד לעסוק בתיירות, עבד בזמנו באבטחה, נטל אחריות מלאה, הביע חרטה, הביע נכונות להשתתף בגישור עם המתלוננת, שואף לחיים נורמטיביים, מוכן לכפר על מעשיו בכל דרך, למד את לקחו. הסנגורית הפנתה לפסק הדין של בית משפט מחוזי ירושלים בתיק 34457-12-13 גם שם הורשע הנאשם בשוד, היה הליך של גישור בין פוגע ונפגע ובסופו של דבר לאחר ערעור (ע"פ 7426/15) מיתן בית משפט עליון העונש למאסר בעבודות שירות. ב"כ הנאשם חזרה וביקשה להתחשב בגישת שירות המבחן, ממנה עולה במפורש כי אין מסוכנות מהנאשם, כי הוא כבר שילם על מעשיו הן במעצר מאחורי סורג ובריה והן במעצר בית ממושך.

הנאשם עצמו הביע חרטה וביקש סליחה מהמתלוננת.

4. שירות המבחן קיים הליך של צדק מאחה ביום 19.12.2018 בו נפגשו הנאשם והמתלוננת, קיימו שיחה ישירה וחופשית, הנאשם קיבל שוב אחריות מלאה והכיר בתוצאות מעשיו לאחר ששמע מפי המתלוננת כי לאירוע השלכות פיזיות ונפשיות מאז ועד היום. הנאשם סיפר כי הוא מלא כלימה ובושה על מעשיו והמתלוננת התרשמה מרצונו להשתקם ואף הביעה רצון כי יש להימנע מעונש מאסר שעלול לפגוע בשיקום הנאשם. הוסכם כי הנאשם יפצה המתלוננת בסכום של 14,000 ₪.

5. הערך המוגן שהופר על ידי הנאשם הינו ביטחון הציבור, ביטחון רכושו והזכות להלך ללא חשש במרכזה של עיר ובמתחם הציבורי.

ובאשר לענישה הנוהגת:

בע"פ 2590/13 הורשע הנאשם בעבירת שוד בנסיבות מחמירות, תקיפת שוטרים ושיבוש מהלכי משפט. נקבע מתחם ענישה שבין 3 ל-5 שנות מאסר ועקב עברו הפלילי המשמעותי נדון ל-60 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 5535/12 הורשעו הנאשמים בעבירות שוד לפי סעיף 402 לחוק העונשין ונדונו האחד ל-46 חודשי מאסר והאחר ל-40 חודשי מאסר.

בע"פ 6048/13 פורטו שורה של מקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירות שוד, ובהם נקבעו עונשי מאסר בין 40 ל-60 חודשי מאסר.

בע"פ 1178/14 נקבע כי מתחם הענישה בעבירות שוד בנסיבות מחמירות נע בין 3 ל-6 שנות מאסר. נגזרו על הנאשם בערעור 52 חודשי מאסר.

בת"פ (חיפה) 3469-02-17 הורשע הנאשם בעבירת שוד, לפי סעיף 402(ב). נקבע מתחם בין 30 ל-60 חודשי מאסר. הנאשם נדון ל-36 חודשי מאסר וכן להפעלת מאסר על תנאי, עקב עברו המכביד.

בת"פ (י-ם) 61009-10-15 שדד הנאשם מתיירת סכום של 320 ₪ כשהוא מאיים עליה במברג, ונמלט. נקבע מתחם שבין 30 ל-66 חודשי מאסר ועקב עברו הפלילי המשמעותי של הנאשם, נגזר עליו מאסר בפועל לתקופה של 5 שנים.

6. בשילוב הערך המוגן שנפגע, הפסיקה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה, אני קובע כי **מתחם הענישה** הינו בין 25 ל-45 חודשי מאסר.

7. העונש המתאים: האם יש מקום לסטות מהמתחם?

שירות המבחן (תסקיר משלים מיום 23.12.2018) המליץ להימנע ממאסר מאחורי סורג ובריאח על מנת לאפשר השלמת השיקום, למנוע הנאשם מחשיפה לאוכלוסייה עבריינית, הכל תוך מתן דגש להליך של צדק מאחה ולעמדת המתלוננת. המאשימה עצמה ביקשה ליתן משקל להליך המיוחד הזה, אך לא להימנע ממאסר בפועל.

התלבטתי בסוגיה זו לא מעט. מחד, עבירה בעלת חומרה של ממש שנעשתה תוך מחשבה, תכנון, עורמה וגרמה נזקים. מאידך, חרטה, הליך חשוב של צדק מאחה ועמדה מתחשבת של המתלוננת.

נראה לי כי הצטברות הנסיבות מצדיקה סטייה מהמתחם, אך נוכח העבירה שנעברה בתכנון מוקדם, עם אלימות, בלילה וברמיה וגרמה נזק, אין מקום להימנע ממאסר שהינו פועל יוצא של הפסיקה המחמירה בעבירות שוד. בהליך המבורך של צדק מאחה יש כדי למתן המאסר אך לא למנעו לחלוטין.

בהתחשב בכל אלה אני דן הנאשם לעונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים מהם יש לנכות ימי מעצרו.
- ב. מאסר של 10 חודשים אותם ירצה אם במשך שלוש שנים מהיום יעבור עבירה מסוג פשע.
- ג. פיצוי למתלוננת כפי שנקבע בהסכם בין הצדדים (14,000 ₪).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ז' בשבט התשע"ט, 13 בינואר 2019, במעמד הצדדים.

יעקב צבן, שופט